

Do Mongolska bez zpáteční letenky

Závěr jazykové přípravy, rozloučení v České republice a první misijní krůčky v zemi modravého nebe.

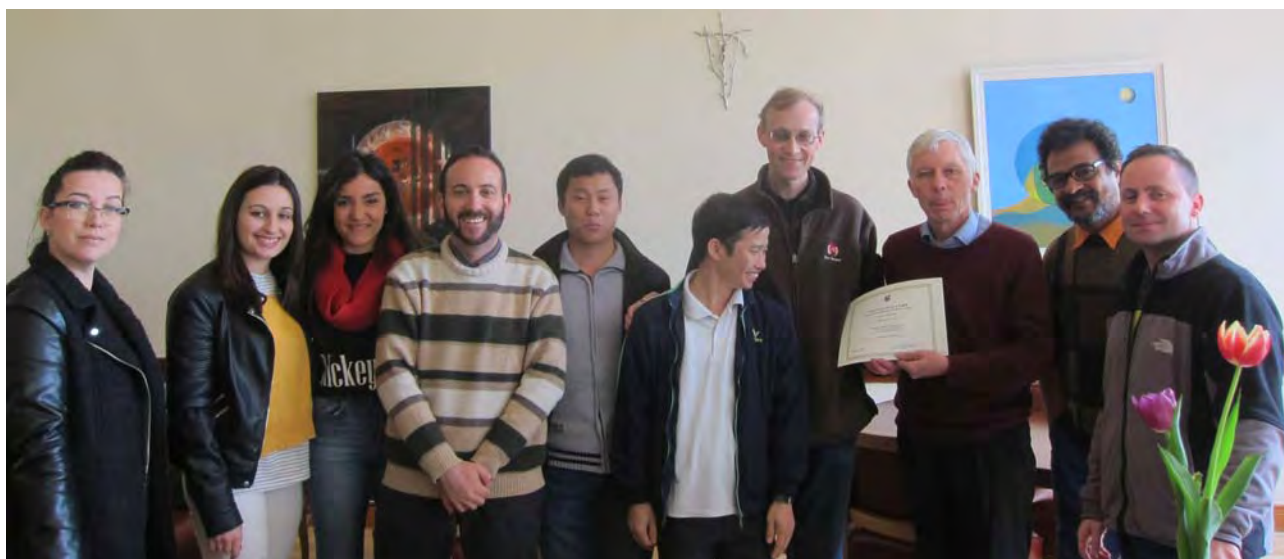
Rozloučení s Irskem

V posledním dopise z března 2016 jsem vylíčil průběh jazykové přípravy v Irsku a představil salesiánskou komunitu v Maynoothu, ve které jsem mohl strávit téměř celé čtyři měsíce.

Byl to krásný a požehnaný čas. Studoval jsem angličtinu na pokročilé úrovni (C1) a připravoval jsem se na velmi těžkou zkoušku CAE, na kterou jsem se na konec kvůli plně obsazeným termínům nedostal. Nicméně mě to motivovalo k intenzivnímu studiu a hlubšímu ponoření se do anglicky mluvícího světa.

Měl jsem možnost poznat řadu zajímavých míst, vypomáhat několik dní i ve farnosti v centru Dublinu, zažít svátek sv. Patrika, účastnit se oslav 100. výročí od povstání roku 1916 a zapojit se do setkání mladých „Youth 2000“. Velkým darem a překvapením bylo, když večer před mým odletem se mnou přišla řada mladých z této skupiny rozloučit.

Mnozí se mě ptali, proč vlastně jsem jel studovat angličtinu, když jsem se už docela dobře domluvil před tím, a proč jsem se raději nezačal učit mongolsky? Rozhodnutí představených poslat mě nejdříve na čas do anglicky mluvící

Předání závěrečného diplomu v jazykové škole v Maynoothu.

Rozloučení s "Youth 2000" v Maynoothu.

Beseda o Mongolsku v Kobylisích 18. 5. 2016

země vycházelo z toho, že spojující jazyk církve v Asii je angličtina. Je jednak denně používaná v salesiánských komunitách a pak je také výchozím jazykem pro studium dalších potřebných jazyků.

Pár dní v domovině

Do ČR jsem se vrátil na 18 dní 4. května 2016. Během intenzivně naplněných dní jsem nejen vyřídil víza a poslední očkování, ale potkal i mnoho přátel a známých a prožil mnohá rozloučení: ve farnosti sv. Terezičky v Kobylisích, s přáteli a spolupracovníky ze Sadby a provincie, se salesiánskou kobyliškou komunitou a se studenty v našem domě. Mohl jsem se také setkat a pár

lidmi, kteří mají vazby na Mongolsko, staré přátele z Plzně a pak navštívit místa, ve kterých jsem působil jako aspirant (Sebranice u Litomyšle), novic (Hodoňovice) i salesián (Zlín). Neodmítl jsem ani pozvání z rakouské salesiánské organizace Jugend Eine Welt, která projevila zájem o setkání a o případnou podporu nějakého našeho projektu v Mongolsku. Ze všech těchto setkání ve mně zůstala věta jednoho našeho farníka: „Uvědomuji si, že je to vzácný čas být blízko toho, když někdo odchází do misií.“

Požehnání na cestu

Nemohu opomenout zmínit ještě dvě důležité věci. Jednak malou pouť na Hostýn (12. 5.),

Na Hostýně s Pavlem Liškutínem SDB.

V Plzni s biskupem Tomášem a Františkem.

S Markem Sklenářem na letišti v Praze před odletem.

který nás spojuje s Mongoly. Ti se až k němu ve 14. století dostali při svém tažení Asii a Evropou, kde nakonec byli zázračně zastaveni.

A pak návštěvu plzeňského biskupa Mons. Tomáše a Františka, kteří se za mě na závěr soukromé mše sv. modlili a dali požehnání na cestu do nové misie (18. 5.). Tak jsem se mohl bezpečně vydat na cestu poznávat Boží tajemství, které mi Pán připravil.

Zelené Mongolsko a rozrůstající se dílo Dona Boska

Když jsem 23. 5. přiletěl do Mongolska, vypadalo úplně jinak, než jsem ho poznal v říjnu 2015. Najednou bylo teplejší a zelenější. Stromy, které mi tehdy chyběly, se najednou objevily ve své kráse. I když ne v takovém množství, jak to známe v ČR.

První dny jsem pobýval u Ulánbátaru a vyřizoval „alien card“. Odběr krve a testování na AIDS a další nemoci, fotografování, skenování otisků prstů... - to není nástup do věznice, ale do svobodné země nekonečných plání... Po

Děti vítají salesiánské misionáře před kostelem v jurtě nedaleko Ulánbátaru.

měsíci stále ještě čekám na kartičku cizince a na svůj cestovní pas. Věřím, že ho jednou dostanu zpátky. Na mongolskou úřední preciznost si ale rozhodně nemohu stěžovat.

Ve škole Don Bosco na přelomu května a června probíhaly závěrečné zkoušky. Byl to zvláštní pohled vidět tělocvičnu proměněnou v aulu plnou stolků a židlí, připravených pro zkoušené žáky. Zkoušky trvaly celý týden a každý den večer se musel osobně předávat report úřadům o jejich průběhu.

V komunitě v Ulánbátaru jsem mohl 24. 5. prožít krásnou slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů, spojenou s oslavou 25. výročí od prvních slibů P. Andyho, ředitele salesiánské misie v Mongolsku. Pár dní nato 1. 6. pak i oslavu Dne dětí, který je v Mongolsku státním svátkem.

V salesiánském areálu v Ulánbátaru se momentálně staví 2 další domy. Jeden pro děti ulice, kteří již řadu let přebývají v provizorních prostorách na úkor technické školy Don Bosko. Druhý pak pro vzdělávací setkání, komunitu,

zaměstnance, dobrovolníky a hosty. Ti všichni zatím také uloupily kousek prostorů školy.

Před rokem bylo salesiánů v Mongolsku šest. Během roku přibyl novokněz P. Mario z Východního Timoru, v lednu 2016 P. Josef z Vietnamu, v květnu pak já a v polovině června P. Carlo, který tuto misii zakládal a po třech letech studií v Římě se do ní zase vrací.

Vystoupila jsem z církve

„Před lety jsem v Německu vystoupila z církve, ale tady u vás jsem poznala víru v docela jiném světle a pomalu se do ní zase vracím.“ To jsou slova německé dobrovolnice Barbary, která nabídla své zkušenosti se strategickým plánováním a restrukturalizací organizací salesiánům v Mongolsku. Zapojení do života a činnosti salesiánské komunity jí dalo zcela nový pohled na církev, za který je nesmírně vděčná. Není to žádná dvacátnice, jak jsme zvyklí u nás v ČR u dobrovolníků, ale čerstvá důchodkyně s velkým životním elánem.

Сайн байна уу?

V noci ze soboty 4. na neděli 5. června se konala pro věřící mládež z celého Mongolska „Holy Spirit Party“ v naší katolické katedrále. Přijeli i mladí ze salesiánské farnosti z Darchanu, se kterými jsem pak odjel do své nové komunity na severu Mongolska. O ní, o mladých a studiu mongolštiny se dozvíte více v dalším dopise.

Srdečné díky za modlitby a podporu, se kterou jsem v nečekané míře setkal během pár dní v ČR. Předal jsem ji našemu řediteli P. Andymu, který všem dárcům srdečně děkuje.

Žehnám Vám a vyprošuji vše dobré!

P. Jára Vracovský SDB

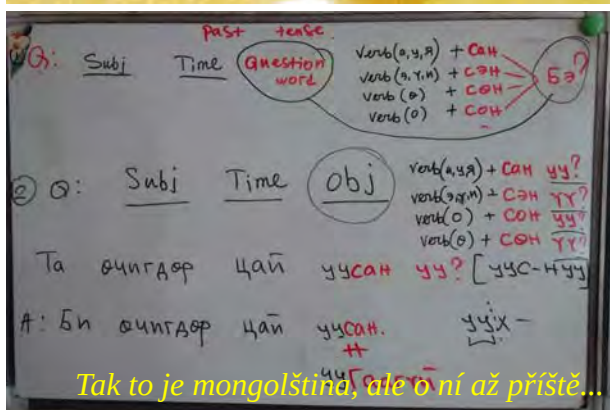
Závěrečné zkoušky ve škole Don Bosco.

Žehnání stavby nového domu pro děti ulice.

Na obědě s německou dobrovolnicí Barbarou.

Tak to je mongolština, ale o ní až příště...

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB | vracov@gmail.com | Mobil: +976 94408091 | Skype: vracovsky
Více informací můžete nalézt na www.dbmongolia.org a na: ● facebook: dbmongolia.org
● emailový newsletter na <https://groups.google.com/forum/#!forum/dbmongoliaorg>

Možnost podpory mise v Mongolsku je přes dárcovský účet Salesiánské provincie Praha:

● číslo účtu: 16844021/0100 ● variabilní symbol: 15101 (Mongolsko – podpora vyslání) ● www.sdb.cz